

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1918-1921 : L
84:1 - 40**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1



National Library
of Sweden

som en möjlig efterträdare. Fröken har hört av Nämndeman, att Henrik i Sunne har skrutit med, att han förra året förtjänade tolv tusen kronor extra på sina många småaffärer. Det vill jag väl knappast tro, men nog märks det, att de ha gott om det, med allt det främmande, som de ha Dagarna gå nu så stilla och tem-ligen en-ornigt, ibland är jag himmelhochjauchzend, ibland zum tode betrübt, men det hör ju till yrket och är ingenting att tala om. Tidningarna läser jag knappast nu mera. Jag ser nog att det händer högintressanta saker. Snart tyckas tyskarna vara ute ur Frankrike, alla bongerliga vara mördade i Ryssland och en liten revolutionsunge reser visst huvudet i Tyskland, men mitt under detta tänker jag mest på hur jag skall manövrera mina diktade marionetter. Nicolai bok knogar vi ännu med, den tar aldrig något slut. Den är så förskräckligt illa skriven, den som andra krigsböcker som du riktigt skriver, så att man tycker sig bara gå i en runddans av samma evigt återkommande påståenden. Det skulle inte löna sig, att sända den till dig, du skulle inte ha tålamod med den. Jag har det nu därför att jag tycker den är så vilande för tanken, liksom en vaggång om kvällarna. Däremot vill jag inte neka till att han ibland kan säga utmärkta saker mot krigsgalenskapen och att man får en kraftig bild av hur krigsmoralen släppt lös allt ont, som finns inom människan. Från Grundtvig hade jag brev häromdagen. Hon skrev för att tacka för deras sommarvistelse, som jag har bjudit dem på. Det är ingen bättring utan går sakta mot slutet, men tänk hur länge, detta nedåtgående ändå varat. Jag undrar om hon nu är trött eller om hon skulle önska att det evigt finge vara på detta sätt. Lillian är nu en fri fågel, skall jag säga. Men hon kan just inte sägas längta utan tröstar sig med Ellen Lundgren och med alla gårdens pojkar. Hon är så glad och livad, mer för varje dag. Det finns ingen melankoli i det humöret. Hon skrattar och slår sig för knäna och har så många fasoner. Men egentligen finns det inte mycket, att tala om efter henne.

Men ni kan ju vara glada för ett så friskt och gånigt avsnitt av min dikt. Från den tiden som varit min tilltänkt kärlek. Du kommer till oss närmare om ni någon gång vill komma hit.

allt är utafriktat, ingen fantasi. Var har den inspirerande far mig an tagit vägen i min släkt. Och var finns den i den.